

פתיחה לפרק "המצניע"

אף פרק זה, כפרקים הקודמים, דן במלאכת ההוצאה, אולם בעיקרו הוא מוקדש לבירור צד אחר של מלאכה זו. עד כה היה הדיון בשיעורי הדברים המוצאים — כיצד נעשה חפץ המוצא מרשות חשוב עד כדי שיתחייב עליו מוציאו. ואילו בפרק זה מבררים את דרך המלאכה שבהוצאה: באלו צורות ודרכים נעשית ההוצאה כתיקונה, כמלאכה גמורה, ובאלו אופנים אין זו אלא עשייה "כלאחר יד" שאין בה חיוב. ועוד: אם ההוצאה נעשית על ידי כלי — מה הם היחסים ההלכתיים הנוצרים על ידי כך? האם מעריכים את הפעולה רק לפי עיקרה — החפץ שבתוך הכלי — או שיש ערך גם לכלי? כגון, כלי המכיל פחות מן השיעור הראוי להתחייב עליו, או באופן אחר — כאשר חלק מן הכלי לא הוצא עדיין אף כי החפץ שבו כבר יצא לרשות אחרת.

שאלה נוספת המצויה לרוב במלאכת ההוצאה, אולם יש בה ענין לכל המלאכות כולן: מה דינה של מלאכה הנעשית על ידי יותר מאדם אחד? היש מקום לחייב את כל המשתתפים במלאכה או רק חלק מהם, או שמא ייפטרו כולם?

בירור שאלות אלה ומקצת ענינים בהשלמה עקרונית של דיני השיעורים החשובים הם עיקרו של פרק זה.